

Недоступен ни однин перевод.

Аз аввали ба даст овардани истиклолият душманони миллату давлати мо, бахусус нахзатиho дар робита бо дӯстони хориҷиашон тавонистанд чанги шаҳрвандиро ташкил намоянд, ки мутаассифона ин амалхо зери шиори ташкили давлати исломӣ сурат мегирифт, вале рафтори нахзатиho ба ягон адёну фарханг дуруст намеомад. Мулоимхунукона хар чо гумоштагони нахзатӣ аз дину диёнат ба мардум чор мезаданд, вале паси парда наксаи каллобиву одамкуширо мекашиданд, ки окибат дар чанги бародаркуш зиёда аз 100 хазор нафар курбон шуданд. Пояи давлати нави тоҷикон дар аввали солҳои озода бо ин харобиho суишудан мегирифт, вале нахзатиho аз ин ахвол боз ҳам кувват мегирифтанд. Гумон мекарданд, ки дар рӯзи сиёҳи мардуми тоҷик галаба хоҳанд кард, вале Кирдугор раҳм болои ин мардуми ҷангзада намуд ва фарзандони фарзонааш инони давлатдориро ба даст гирифта, аз пайи суботи комил азият мекашиданд. Бузургон низ мефармоянд, ки нияти нек ва ҳаракат аз пайи ободии рӯзгори инсон ахиран ба субот хоҳад расид. Ва ба даст омадани ваҳдати миллӣ ҷузъе аз он нияту амалҳои нек махсуб меёбад.

Як мисоли аҷиб вале нағовар. Дар фарханги мардуми мо нисбати омӯзгор, ҳамчун нафари шоиста эътиқот ва эҳтиром аз замонҳои қадим то имрӯз омада расидааст. Амирушшуаро Рӯдакӣ беҳуда нағуфтааст, ки агар дар ҷаҳон набвад омӯзгор, шавад тира аз беҳирад рӯзгор. Пас қучаст маърифати нахзатиho, ки рафти чанги хонумонсӯз, ки нони муаллимо харом ва номҳои миллие чун Ҷамшед, Рӯстам, Фаридун ва ғайраҳо исмиҳои қофирӣ эълон намуданд? Махсусан дар ноҳияи Вахш тахти қатвои нахзатиho ҳонаи устод ё муаллими мактабро оташ заданд. Чунин амалхо садҳо шумораи дигар аст. Хулоса аъзоёни ҳизби террористии нахзат хар амали ба нафъашон бударо ҷонибдорӣ мекарданд (агар ҷӣ муқобили ислому мусалмонон ва расму русуми шариат бошад), зеро маблағ мегирифтанд ва хар амале, ки ба манфиати эшон набуд, онро ноҳида мегирифтанд. Пас оё бо чунин рафторашон нахзатиho метавон ҳаммиллат ё ҳаммехан гуфт? Харгиз не.

Бо ин ҳама рафторҳои разилона боз “фаъолон”-и нахзат худро “тарафи дигари сулҳ” меномиданд, ки қомилан нодуи аст. Зеро Созишномаи истиқрори сулҳ бо Иттиҳоди нерӯҳои оппозитсионии кишвар ба имзо расид, на бо нахзат! Инро мардум гувоҳанд.

Имрӯзо бошад аъзоёни хизби экстремистии нахзат дар кишварҳои хориҷа ба найрангбозии нав шурӯъ кардаанд ва ин пиндорҳои эшон итминон дорем, ки ба ғуши касе намефарад, зеро сокинони ҷаҳон аз террористу экстремист ва тундгарову ифротиро безоранд.

Беҳрӯзи Нехох